

L'únic camí de la vida

Totes les coses d'aquest món són efímeres i passatgeres, d'elles, per agradables que siguin i per més que es vegin coronades per la llum de l'èxit constant, així, com també si són amargantes, i de consuetud, acompanyades d'una concebuda feixuguesa allargassada i difícil de suportar, arriba un moment, en què la dirisa ortogràfica ha de cotitzar, estampant forçosament l'insignificant signe, aquesta petita taqueta que ho acaba tot, el punt final. I aleshores, encara podem riure, sí, però del passat sols en queda un dolç o punyent record.

Per tant la vida en el caire de trajectòria positivista, no és res més que una veritable obra teatral, en tants actes com colqueu i cada un d'ells amb les corresponents escenes i transmutacions que la mateixa comporta; i igualment com la farsa escènica, el final sempre és igual, apareix el minúscul signe i baixa la cortina. Aplaudiments, comentaris i criteris, però l'obra és consumada i sols fulgura com a realitat, la plasmació que ha quedat reflectada en el sentit ideològic d'altri: l'espectador.

Si vivem de cara el sentit materialista, ens trobarem igualment defraudats, sols canvia el factor, ja que és l'ordre econòmic el que destaca, això és, els uns molt, d'altres menys i uns gens, però de fet els cossos, els organismes, tots són iguals. Venen canvis de fortuna, de situació, milloraments, molt natural, però de fet la cosa marxa al mateix pas i l'engranatge de la vida, sempre va teclejant els mateixos sons: molt, menys i res.

El més real, el què de més palpable té aquesta ponderable bella vida—perquè veritablement i ben mirat és una cosa gran el viure,—és l'esperit, que ho i essent invisible, en tot moment el tenim en mig de les mans i sinó mirem quantes i quantes de coses en ell hi veiem, ell comprèn la llum i la fosca, ell destria la dolçor de l'amargura, amb ell juguem al joc de l'amor, és ell el que fa als homes; els grans homes que amb l'esperit educat, sincer i recte han fet perdurar tot un sentit, amb el qual ens evocuen constantment els més elevats conceptes que la vida tota ella encloen.

VIDA MUNICIPAL

El dia 10 del mes que som, el nostre Ajuntament es reuneix sota la Presidència del senyor Alcalde, en sessió ordinària a la qual assisteix nombre suficient de senyors Consellers per a poder-se celebrar.

Declarada oberta la sessió per la Presidència i llegida l'acta de la sessió anterior, és aprovada.

Es dona lectura a diverses comunicacions i disposicions oficials i també a la recaptació efectuada a l'escorxador per bestiar sacrificat durant la quinzena passada i s'aprova.

Es dona compte de les notes de jornals satisfets per diversos treballs o serveis i s'aproven.

La Comissió de Foment, proposa i s'aproven dos dictàmens concedint permís a Isidre Truyols i Manuel Tomàs Sánchez, per a realitzar obres que demanen.

La Comissió de Governació, d'acord amb la de Foment, proposa i fou aprovat

un augment de jornal als empleats peons de l'Ajuntament, a raó d'una pesseta cada dia.

La Comissió d'Assistència Social, proposa l'auxili de dues famílies necessitades i s'aprova per unanimitat, a raó de 7 i 4 pessetes a cada una, respectivament.

La Comissió d'Hisenda, proposa que sigui ratificat el nomenament dels individus que componien la Junta de Repartiment general d'utilitats que fou constituïda d'acord amb la Llei de 25 de juliol de 1934, si bé és de parer dita Comissió que sigui ampliada amb la designació de dos vocals més, un que representi la classe obrera de la població i l'altre la Patronal. La defensa el senyor Buxadé i diu que si en la constitució de la Junta l'any 1934 no hi havia la representació de dites classes, de contribuents, fou perquè no hi havia aleshores una representació social col·lectiva, mentre que ara la tenen, oficialment reconeguda, la classe treballadora; i en quan a la classe patronal, pot fàcilment

fer-se la designació, en forma semblant a la disposada en la Resolució del Departament de Governació del dia 13 d'agost de 1934. Li contesta per la Minoria, el senyor Matheu i diu que considera molt encertada i convenient la proposició de la Comissió d'Hisenda, entenen que en dita Junta cal hi siguin representades totes les diverses branques del treball, comerç, indústria i capital. Intervé breument el senyor Alcalde en sentit semblant a l'exposat i després tot seguit s'aprova per unanimitat.

A les 22 hores va donar-se la sessió per acabada.

LES LLETRES

NOTA

Les palmeres del jardí
tenen el color de cendra.
Els hi manca jardiner
amb el cor, curull d'afecte.

Les roselles del seu prop
no viuen la Primavera
ni reben l'aigua del cel
i si sols, l'indiferència.

Tu que ets jove i sents amor
i n'ets plena de bellesa,
no deixis les flors morir
a l'oblit, en mig de pena.

EMILI GRAELLS CASTELLS

ELS NOSTRES COL·LABORADORS

Des de l'estratosfera

Darrerament, la National Geographic Society de Washington, per mitjà del seu òrgan oficiós The National Geographic Magazine, ha publicat una fotografia dels capitans aeronautes Stevens i Anderson, presa a l'onze de novembre de l'any passat a bord de l'«Explorer II» damunt les vastes regions de South Dakota (EE. UU.)

Aquesta fotografia, d'un tamany considerable, mostra les dues coses següents: l'aspecte de la terra vista des de prop de 25.000 metres d'altitud, i la corba sensiblement perfecta del nostre món com es perfila en els límits de l'horitzó. Ara bé, la primera de les dues no es pot

dir que sigui ben bé nova, puix que en ascensions anteriors ja s'havien obtingut fotografies de la superfície terrestre, però pel que fa a l'altra es d'una novetat excepcional i d'una transcendència que meravella i commou a la vegada. Efectivament, per al profà, la teoria de l'esfericitat fins avui únicament se li mostrava apreciable a través de l'Atles i de les cartes geogràfiques escolars, per bé que científicament fos un absurd greu i imponderable voler donar una altra forma al nostre planeta que no fos esfèrica; però heus ací que amb la gesta heroica d'aquests dos homes no solament s'ha fet possible la constatació irrefutable de la susdita teoria per part dels tècnics, ans bé, tots plegats poden meravellar-nos en considerar-la a ull nu, simplement, sense necessitat de recórrer a cap mena d'operació ni especular amb equívokes deduccions.

Aquesta és talment, la novetat excepcional que presenta la fotografia de que us parlava fa un moment.

Els valents capitans Stevens i Anderson, que durant 8 hores es mantingueren flotant pels espais, dins d'una gòndola de metall i suspesos per un globus monstre (prop de cent metres de diàmetre; 3.700.000 peus cúbics de gas), de retorn a la Terra han parlat, ultra de llurs investigacions científiques, d'una calma, d'un cert silenci aclaparant que regna a les altures; han subratllat la pèrdua evident de blau que experimenten els cels allà dalt, i la negror progressiva que va envaint a l'atmosfera a mesura que hom s'enlaira més i més...

Qui no ha llegit mai el famós «De la Terra a la Lluna» de J. Verne? Talvegada el poeta, en una nit de febre i d'insomni, esdevingué geni i profeta...

A. CASAJOANA CARDONA

AGENCIA DE TRANSPORTS
DE

Julià Plumed

Servei diari a Barcelona amb auto-camió

CARRER MAJOR, 70 (Planxadora)
FERMI GALAN, 3 (enfrent Escoles)

A Barcelona:

MERCADERS, 38 - Agència Pifarrer
Telèfon 15651
(Enfront Banc d'Espanya)

Atenció!

Per a hortències i cactus, a la jardineria d'Antoni Pujals, carrer Església, 12 i a la plaça mercat tots els dissabtes.

Amb motiu del cinquè aniversari del traspàs de

Santiago Rusiñol i Prats

DADES BIOGRÀFIQUES

Nasqué a Barcelona, al carrer de la Princesa, ara Pau Iglesias, el dia 25 de febrer de 1861.

De noi, quedà orfe, i fou educat pel seu avi, qui després dels primers estudis el posà a l'escriptori de la seva indústria de comerciant de cotó i fabricant de filats. A l'escriptori hi arribaven novel·les il·lustrades, i Rusiñol, d'amagat dels seus companys i de l'avi, s'entretenia copiant els gravats dels llibres. Aquestes aficions artístiques el portaren a assistir a les classes de Tomàs Moragues. Així va haver de seguir la seva vocació fins que l'avi es va morir.

Aleshores, En Rusiñol deixà de banda els llibres de la comptabilitat, per dedicar-se de ple a dibuixar i a pintar. Resultà a consagrar-se enterament a la pintura, va anar a París, en complir 26 anys on n'hi estigué 7, i corrent, per les nits, a dibuixar a l'Acadèmia situada a l'Avinguda Clichy.

Al seu esperit d'artista, hi afegí les impressions rebudes a la capital francesa.

La primera exposició que féu dels seus quadres, va ésser l'any 1884 al saló de Can Parés de Barcelona; després han esdevingut un costum tradicional.

La personalitat artística de Rusiñol, inspira més que curiositat, interès, pels anys de 1888 a 1890.

Abans d'ésser conegudes les seves tetes a Madrid i assolir premis a les exposicions nacionals, havia triomfat ja a l'estranger; però encara que tardament, Espanya va fer-li justícia, i en 1908 i 1912 li otorgà les dues primeres medalles, després de les primeres i segones de París, de Xicagó, de Barcelona; després dels èxits de Roma, Venècia i Buenos Aires, i després d'haver obtingut 42 vots, en 1904, per a la medalla d'honor.

Fer una llista de les obres pictòriques de Rusiñol, seria enumerar un sens fi de

títols; tanta fou la seva producció. Direm solament que la glòria del seu art, varen ésser els *Jardins d'Espanya*. En ells està la característica personalitat de Rusiñol, amb aquell estil tan personal i peculiar seu.

El Govern francès, que va nomenar-lo cavaller de la Legió d'Honor, li té adquirides diverses obres, dues d'elles per al Museu de Luxemburg. El de Barcelona en posseeix una sèrie de distintes èpoques.

En 1888 comença a col·laborar al diari de Barcelona «La Vanguardia».

En 1889, féu, junt amb el pintor Ramon Casas, un viatge en carro per Catalunya, les impressions del qual escriví a l'esmentat diari. La fama d'humorista va captar-se-la amb altra sèrie d'articles, que va escriure seguidament. Després, des de París, continuà col·laborant periòdicament a «La Vanguardia». D'aquests escrits i altres, varen editar-se en català els seus tres primers llibres: *Anant pel món* (1896), *Oracions* (1897) i *Fulls de la vida* (1898).

Els seus primers assaigs com autor dramàtic daten de 1890, en què va estrenar el monòleg *L'home de l'orger*; però el que decidí la seva vocació fou l'èxit de *L'alegria que passa*.

Una important obra seva es *L'auca del Senyor Esteve*, que no és, en el fons, altra cosa que un homenatge delicat que En Rusiñol ofereix al fundador de la seva dinastia. Va ésser, en efecte, la glorificació definitiva de l'autor.

Després va escriure diverses obres dramàtiques, totes elles en català, moltes de les quals han estat traduïdes en castellà i representades amb èxit a Espanya i a Amèrica. Tampoc farem la llista de les seves obres teatrals.

Ferforós col·leccionista, principalment de ferros artístics, transformà una

Per a la Revetlla de Sant Joan

no us oblideu de les indispensables

COQUES

del Forn del Centre de DANIEL ROCABERT

Són exquisides i d'immillorable qualitat

El despatx començarà el dimarts, dia 23, a les 6

RECORDEU SEMPRE

Restaurant "LES ARENES"

Servei especial per a **casaments i bateigs**
PREUS REDUITS

casa de pescadors, de Sitges, en interessant museu que denominà *Cau Ferrat*, havent-hi reunit una bona col·lecció de ferros i vidres catalans, antiguitats ebusitanes, pintures, etc. En Rusiñol, amb el seu *Cau Ferrat* de Sitges, ha donat categoria internacional a un poble abans quasi ignorant. Que arreu del món se sap que existeix Catalunya a través de la fama universal del *Cau*, visitat tot l'any per especialistes de tot el món.

Pel gener del 1926 fou objecte de merescuts homenatges populars a Barcelona i Sitges, en el qual va rebre Rusiñol proves paleses de les simpaties que mereixia pel seu treball i per la seva persona. Va morir a Aranjuez (Madrid), el dia 13 de juny de 1931. El seu enterrament a Barcelona constituí una gran manifestació del sentiment popular.

Rusiñol és essencialment un pintor. L'escriptor n'és una conseqüència. Un i altre, naturalment, es complementen. Allò que al pintor no li és avinent d'explicar amb els pinzells a la mà, diuen els seus biògrafs, ho ha pintat amb la ploma.

Afegim ara, que tot i la seva fama com a literat i dramaturg és gran, hagi sobrepujat la del pintor: Rusiñol ha estat i continua essent essencialment pintor.

MIQUEL CODINA I FARRÉ

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. -3-
MARTINENC reserva -0-

Un partit sense pena ni glòria fou el jugat el diumenge passat amb el reserva del Martinenc, del qual sortiren victoriosos els locals amb el resultat de 3 a 0.

Més que una crònica esportiva del partit celebrat el diumenge passat, és necessari que avui dediquem la nostra informació per a expressar el nostre criteri, en la situació que veiem el nostre Club.

A Castellar, ja no és cosa nova que el futbol passí per una època de decadència, puix que en altres vegades l'havíem vist en una pujança magnífica, i en uns moments que creïem també que per la vàlua de l'equip, havia d'ingressar a una altra categoria. Altres vegades resultà al con-

trari; i no solament de decadència general, sinó que inclús hagué de passar per la trista situació de veure's del tot desaparegut.

Aquesta és una de les causes, esportius castellarencs, que uns i altres hem de procurar que no es repeteixi, malgrat que actualment el seu aspecte presenta símptomes de la mateixa enfermetat, però, aquesta vegada allionats per l'experiència passada, veiem encara en el nostre concepte una solució; si els jugadors locals en primer lloc, posen desinteressadament la seva col·laboració a disposició de la Junta i aquesta per la seva part la seva abnegació per la bona marxa administrativa del Club, veiem la possibilitat encara, que aquest estat angoixós actual desapareixi.

També és necessari després que socis i públic han contribuït moral i materialment a la iniciativa de la Junta, convenint uns i altres en l'augment de quota i d'entrada al camp per a poder canviar de categoria, que una vegada desaparegudes totes les probabilitats que existien per a l'esmentat traspàs, precisa sense demora de temps rebaixar la quota i el preu d'entrada al camp, si vertaderament, es vol conservar primer i augmentar després, l'escàs públic que en cada partit acudeix al camp.

Ultra això, és també imprescindible suprimir els jugadors forasters i fer l'equip de jugadors locals. Malgrat ésser un vertader partidari que a l'equip hi figurin jugadors forasters.

Estem segurs que una vegada posat en pràctica els jugadors locals, els encontres no respondran a les exigències d'una part de públic, però és precís, que per sobre de tot s'imposi el bon sentit moral sense distinció i fer-nos càrrec que totes les coses de la vida costen un sacrifici i un esforç.

Si avui per les circumstàncies que atravessa el Club no és possible poder gaudir d'un bon equip, potser demà el tindrem: i hem de considerar que en aquestes puges i baixes també s'hi troben els Clubs de primera categoria.

Potser tots recordarem que en temps no massa llunyà, l'equip local no era una cosa extraordinària, però hi havia en canvi un equip infantil del qual podem

estar orgullosos que actualment en el primer equip, hi figurin tres figures destacades: Carreras, Fernández II i Piñot, per ésser aquests tres els que amb més constància han seguit el futbol.

Això vol dir, que s'ha de tenir cura d'entrenar aquests joves jugadors que avui arriben perquè demà siguin els veritaders puntals de l'equip, per glòria del nostre Club.

Castellarencs, esportius, tots! Posem tot el nostre fervor i la nostra simpatia en el nostre Club i així contribuïrem a analitzar la moral del mateix.

MARIAN VENTURA

QUE ESCRIUEN ELS NOSTRES INFANTS

Costums nous

L'Esperança és una nena extramadament viva i eixerida. Les persones grans han d'anar amb molt de compte en fer o dir segons què al seu davant, perquè tot ho «fila» i de tot se n'assabenta. I després els seus reportatges resultarien comprometedors.

L'Esperança té dues germanes i les dues tenen promès. Una tarda de diumenge, la mare no va poder acompanyar-les en llur passeig de festejar però perquè no es quedessin sense, va tenir la idea de fer-se substituir per l'Esperanceta, amb la seguretat que no vigilaria més la guàrdia civil. En efecte. El passeig va ésser per uns prats de la vora del poble, i encara que l'Esperança feia el posat de collir floretes i acoblar-les en un ram, en realitat no deixava de vista els promesos.

Val a dir que no ho feia per complimentar cap consigna: actuava exclusivament pel seu propi compte.

En tornar a casa, la mare va sondejar-la d'una manera indirecta.

—¿Que tal Esperança, com ha anat el passeig?

—Bé, molt bé.

—A tu t'agradarà també tenir promès quan seràs gran?

—Ai, no!

—Vols dir?

—No, no de cap manera!

—I això, per què?

—Ha d'ésser molt carregós haver-li de portar tot el sant dia el braç a «coll i be».

JOAQUIM BELTRAN
(13 anys)

Casa Carmeta.- ES FAN COTILLES A MIDA, VENTRERES, BEBÉS I SOSTENS a preus econòmics. Carrer Sant Iscle, 15.

NOTICIARI

EL PADRO D'HABITANTS

Acabada ja la recollida de fulles del Padró general d'habitants d'aquest terme municipal que fa referència al 30 d'abril d'enguany, degudament informats podem donar als nostres llegidors un avanç del resultat total d'habitants, el qual dona la xifra de 4.278. Si tenim en compte que en l'empadronament verificat el primer de desembre del 1930, el total fou de 3.913 habitants, representa un augment de 365, xifra per cert ben acceptable si es té en consideració que tan solament han transcorregut cinc anys.

No cal dir amb quanta joia celebrem l'augment del nostre volgut poble.

LA SOCIETAT

OCELLERA CASTELLARENCA

El passat diumenge, va tenir lloc la reunió de socis de l'esmentada entitat per tal de donar compte del moviment general de cabals i canvi parcial de la Junta, havent-nos enterat que la mateixa quedà constituïda com segueix:

President, Isidre Bruguera; Vice-President, Pau Castellet; Secretari, Juli Ventura; Vice-Secretari: Antoni Roca; Caixer: Ramon Villegas; Comptador: Josep Rovira; Vocals: Joan Torrella i Palmir Hernández.

A la susdita reunió també va acordar-se la celebració d'un certamen ocellístic pel dia 24 del mes que som, diada de Sant Joan, que tindrà lloc a la formosa font de «Can Riera», a les 8 del matí. No cal dir que els socis tots i demés aficionats locals als quals s'acordà invitar, hi faran acte de presència i aprofitaran l'avinentesa per a fer-hi un suculent esmorzar.

Esperem que aquest certamen assolirà un gran èxit, més si tenim en compte l'encert de la Junta en escollir el lloc per a celebrar-ho.

REVETLLA DE SANT JOAN

Dimarts a la nit i en el jardí de l'Ateneu Castellarenc, tindrà lloc una lluïdíssima festa per tal de commemorar la Revetlla de Sant Joan.

Amb aquest motiu quedarà inaugurada la temporada estival, així com també les reformes efectuades en dit jardí.

Es d'esperar constituirà un ressonant èxit, tota vegada que aquestes festes sempre deixen un agradable record i a l'ensens que proporcionen complet benestar.

La part musical, anirà a càrrec de l'Orquestrina local Laletan's Jazz.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

Diumenge, dia 21 — Tarda a les 4'45

Sensacional encontre amistós

entre els primers equips:

A. Poble Nou Castellar F. C.

Piñot

Albert Vives

Busqueta Montserrat Oliveras

Torrents II Carreras X Batlle Camprubí

NOTA: En el camp de futbol, hi haurà instal·lat un aparell de ràdio que radiarà el partit final de Copa Espanya, entre el Barcelona F. C. i el Madrid F. C.

CONCURS CATEQUÍSTIC DE CATECISME

Ens enterem del Concurs Catequístic de Catecisme que anualment es celebra per Arxiprestats. Enguany la Parròquia d'aquesta població, va presentar a l'Arxiprestat de Terrassa, on pertany, a la nena Josepa Cuscó Masaveu, la qual després de sofrir l'examen per eliminatòries el passat diumenge a la susdita ciutat, resultà guanyadora del primer premi dels concursants en el tercer grau, consistent en 75 pessetes en metàl·lic, una medalla de plata al·lusiva d'aquest Concurs i un diploma que el dia 9 del proper mes de juliol reberà de mans del senyor Bisbe de la Diòcesi, on deurà personar-se per tal d'ésser novament examinada junt amb els demés guanyadors dels primers premis dels diferents Arxiprestats, amb el fi de procedir a l'eliminatòria final, els quals seran obsequiats amb un dinar i a més el que resulti finalista tindrà dret al premi d'una valuosa medalla d'or ofert pel Bisbat.

Felicitem a l'esmentada nena pel premi assolit bo i desitjant-li pugui arribar a aconseguir la distinció màxima.

CASAMENT

El passat dilluns, contragué matrimonial enllaç el veí Marian Sanarau Rodés amb la senyoreta Josepa Escursell Vendrell, veïna de Sentmanat.

Desitgem als novells esposos una eterna lluna de mel.

FARMACIA de torn per a diumenge,

Major, 16

ESTANC de torn per a diumenge,

Plaça Mestre Gelonch, 10

CARBO DE RABASSO d'immillorable qualitat, a 2 pessetes l'arrova.

Repart a domicili o dirigir-se a

CASA BATLLORI

Màquines de sulfatar i d'ensofrar BACCHUS les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 40
TELEFON 20

Transports i encàrrecs

Llorenç Ferrer

(Successor d'Emili Torras)

Servei diari Castellar - Barcelona
(o viceversa)

CASTELLAR DEL VALLES: Major, 42
BARCELONA: Rec, 47 - Telèfon 10298

En bateigs, casaments i refrescs
serviu-hi sempre amb els deliciosos panets i coques de l'acreditat

FORN MONTSERRAT

Carrer Major, 110

La casa del pa d'excel·lent qualitat

Propietaris! Si voleu confiar l'administració de les vostres finques a un tan per cent molt reduït, dirigiu-vos a

MIQUEL SANTASUANA

Centre, 9

Castellar del Vallès

Administració i venda de tota classe de finques.

Fusteria de B. Gelis

Carrer del Centre, 12

Estant de ple a la temporada de construcció de cases, faig avinent que per tenir instal·lada maquinària moderna, serviré amb tota rapidesa, bon treball i amb el màxim d'economia.

No encarreguen cap treball sense consultar abans a la

Fusteria B. Gelis - Centre, 12

Al·legoria

— Veiam... vós ho sabeu bé... reflexioneu. Una dona jove, alta i gravada, una mica plena, amb una bona sina, amb unes cames ben sòlides... miope... Estic segur que sabeu de qui us parlo... *C'est trop bête!*... espereu un xic... sense braços? Es clar!... la Venus de Milo.

CASTELLARENCS:

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»